

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.05.2004
RT I 2004, 38, 257

Veterinaarkorralduse seaduse, loomakaitseseaduse, riigilõivuseaduse ja täitemenetluse seadustiku muutmise seadus

Vastu võetud 21.04.2004

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 26. aprilli 2004. a otsusega nr 615

I. Veterinaarkorralduse seaduses(RT I 1999, 58, 608; 2002, 13, 79; 18, 97; 61, 375; 63, 387; 96, 566) tehakse järgmised muudatused:

§ 1.Paragrahvi 4 punktides 10 ja 11 asendatakse sõnad «, põllumajandusloomi kasvatavate ja loomseid saadusi käitlevate ettevõtete» sõnadega «ning loomsete saaduste käitlemise ettevõtete».

§ 2.Paragrahvi 5:

1)lõikest 2 jäetakse välja kolmas lause;

2)lõige 3¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3¹) Veterinaar- ja Toiduameti peadirektoril ning Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutuse juhil on õigus nimetada ametisse järelevalveametniku abiline ja määrata tema pädevus. Järelevalveametniku abilise koolituse korraldab Veterinaar- ja Toiduamet kooskõlas täiskasvanute koolituse seadusega (RT I 1993, 74, 1054; 1998, 71, 1200; 1999, 10, 150; 60, 617; 2002, 90, 521; 2003, 20, 116; 71, 473). Järelevalveametniku abilise ülesanded järelevalveametniku poolt lihakäitlemisel tehtava kontrolli korral ning asjakohase koolituse sisunõuded ja koolituse läbimist tõendava tunnistuse väljaandmise korra kehtestab põllumajandusminister.»;

3)lõike 4 punktid 2–4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) loomade pidamine ning loomapidamishooned ja -rajatised;

3) loomsete saaduste käitlemine ja loomsete saaduste käitlemise ettevõtted;

4) veterinaarpraksis ja ettevõtted, kus sellega tegeletakse (edaspidi *järelevalveobjekt*).»

§ 3.Seadust täiendatakse §-ga 5¹ järgmises sõnastuses:

« § 5¹. Veterinaarjärelevalve koostöö Euroopa Liidu liikmesriikide ja Euroopa Komisjoniga

(1) Veterinaar- ja Toiduamet teeb veterinaarjärelevalve koostööd teiste Euroopa Liidu liikmesriikide pädevate veterinaarjärelevalve asutuste ja Euroopa Komisjoniga.

(2) Veterinaarjärelevalve koostööd tehakse EÜ Nõukogu direktiivi 89/608/EMÜ kohaselt, millega sätestatakse liikmesriikide valitsusorganite vaheline vastastikune abistamine ning nende ja Komisjoni vaheline koostöö, et tagada veterinaaria ja zootehnilist valdkonda reguleerivate õigusaktide õige rakendamine (EÜT L 351, 02.12.1989, lk 34–37).»

§ 4.Paragrahvi 7:

1)punktis 5 asendatakse sõnad «loomseid saadusi käitlevasse ettevõttesse» sõnadega «loomsete saaduste käitlemise ettevõttesse»;

2)punkt 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 7) peatada osaliselt või täielikult tegevus ettevõttes, kus on rikutud loomatervishoiu-, loomsete saaduste hügieeni- ja loomakaitsenõudeid, teha ettekirjutusi järelevalve teostamise käigus avastatud puuduste

kõrvaldamiseks, määrates puuduste kõrvaldamise tähtaja ning nimetatud tähtjaks puuduste kõrvaldamata jätmisel ning loomatervishoiu-, loomsete saaduste hügieeni- ja loomakaitseõuete pideva eiramise korral teha kohtule juriidilise isiku sundlõpetamise ettepanek;».

§ 5.Paragrahvi 13:

1)lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Veterinaar- ja Toiduameti kohalik asutus sõlmib halduskoostöö seaduse (RT I 2003, 20, 117; 82, 552) kohaselt haldusülesande täitmiseks halduslepingu konkursi edukalt läbinud veterinaararsti või juriidilise isikuga. Viimasel juhul märgitakse lepingusse veterinaarjärelevalvet teostava volitatud veterinaararsti nimi, kellega juriidilisel isikul on lepinguline suhe.»;

2)lõige 5 tunnistatakse kehtetuks.

§ 6.Paragrahvi 14:

1)senine tekst loetakse lõikeks 1;

2)punkt 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 4) volituse tagasivõtmise korral;»;

3)täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

« (2) Veterinaar- ja Toiduamet võtab viivitamata tarvitusele meetmed haldusülesande täitmise tagamiseks, kui haldusleping lõpetatakse ühepoolselt või kui esineb muu põhjus, mis takistab juriidilisel või füüsilisel isikul jätkata haldusülesande edasist täitmist.»

§ 7.Paragrahvi 15:

1)lõike 1 punktis 4 asendatakse sõnad «loomseid saadusi käitlevasse ettevõttesse» sõnadega «loomsete saaduste käitlemise ettevõttesse»;

2)lõike 1 punktis 5 asendatakse sõnad «järelevalveobjektiks oleva ettevõtte» sõnadega «järelevalveobjektiks olevas ettevõttes».

§ 8.Paragrahvi 18:

1)pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« **§ 18. Volituse peatamine ja tagasivõtmine**»;

2)lõikes 2 asendatakse sõnad «tunnistab Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutuse juht volituse kehtetuks» sõnadega «võtab Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutuse juht volituse tagasi ja lõpetab ühepoolselt halduslepingu».

§ 9.Paragrahvi 23:

1)lõike 1 punktis 1 asendatakse sõnad «veterinaarpraksisega tegelevas ettevõttes» sõnadega «ettevõtja juures, kellega tal on lepinguline suhe»;

2)lõike 1 punktis 4 asendatakse sõna «isiklikku» sõnaga «isikliku»;

3)lõiget 2 täiendatakse punktiga 5 järgmises sõnastuses:

« 5) tehtud veterinaarsete toimingute tõendamiseks kasutama käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud pitsatit.»

§ 10.Paragrahvi 25 lõike 1 punktis 3 asendatakse sõnad «veterinaararsti haridust» sõnadega «veterinaararsti kvalifikatsiooni».

§ 11.Paragrahv 25¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« **§ 25¹. Veterinaararsti tegevusloa taotlemine isiku poolt, kes on omandanud veterinaararsti kvalifikatsiooni Euroopa Liidu liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis**

(1) Tegevusloa taotleb isik, kes on omandanud veterinaararsti kvalifikatsiooni Euroopa Liidu liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis (edaspidi *liikmesriik*) või Šveitsis, esitab tegevusloa andjale käesoleva seaduse § 25 lõike 1 punktides 1–3 nimetatud dokumendid ja andmed.

(2) Liikmesriigis või Šveitsis omandatud kvalifikatsiooni tõendab dokument, mis annab veterinaararstile õiguse osutada veterinaarteenust vastavas liikmesriigis või Šveitsis.

(3) Tegevusloa andmise aluseks olevate liikmesriigis või Šveitsis veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide loetelu kehtestab põllumajandusminister.

(4) Liikmesriigis või Šveitsis veterinaararsti kvalifikatsiooni omandanud isiku suhtes, kelle kvalifikatsiooni tõendav dokument ei sisaldu käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel kehtestatud loetusel, kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 25² sätestatut.»

§ 12. Seadust täiendatakse §-dega 25² ja 25³ järgmises sõnastuses:

« § 25². Veterinaararsti tegevusloa taotlemine isiku poolt, kes on omandanud veterinaararsti kvalifikatsiooni muus välisriigis

(1) Käesoleva seaduse §-s 25¹ nimetamata välisriigis veterinaararsti kvalifikatsiooni omandanud isik esitab tegevusloa saamiseks tegevusloa andjale tema nõudmisel lisaks käesoleva seaduse § 25 lõikes 1 nimetatud dokumentidele ja andmetele ka veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendava dokumendi väljastanud õppeasutuse veterinaararsti õppekava. Tegevusloa andja hindab taotleja läbitud õppekava vastavust Eesti asjakohasele õppekavale ning võtab arvesse isiku töökogemust ja läbitud täienduskoolitusi.

(2) Kui taotleja läbitud õppekava ei erine oluliselt Eesti asjakohasest õppekavast, menetleb tegevusloa andja taotlust käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud korras.

(3) Kui taotleja läbitud õppekava erineb oluliselt Eesti asjakohasest õppekavast, on taotlejal võimalik kvalifikatsiooni tõendamiseks sooritada sobivustest, millega kontrollitakse ja hinnatakse tegevusloa taotleja kutse-, eri- ja ametialaseid teadmisi, oskusi ning vilumusi. Sobivustesti koostamise, korraldamise ja hindamise korra kehtestab põllumajandusminister. Sobivustesti tulemust hinnatakse koos tegevusloa taotleja veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendava dokumendiga.

(4) Käesoleva seaduse §-s 25¹ nimetamata välisriigis omandatud kvalifikatsiooniga isikule tegevusloa andmisel võtab Veterinaar- ja Toiduamet arvesse asjaolu, et isiku kvalifikatsiooni on eelnevalt tunnustanud liikmesriik või Šveits. Tegevusloa taotleja esitab lisaks käesoleva seaduse § 25 lõikes 1 nimetatud dokumentidele ja andmetele dokumendi, mis tõendab isiku õigust osutada veterinaarteenust liikmesriigis või Šveitsis.

§ 25³. Veterinaarteenuse ajutise osutamise õigus

(1) Liikmesriigis või Šveitsis kvalifikatsiooni omandanud isik võib ilma käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud tegevusloata osutada Eestis veterinaarteenust ajutiselt. Asjaolu, kas tegemist on veterinaarteenuse ajutise osutamisega, hindab Veterinaar- ja Toiduamet, lähtudes veterinaarteenuse osutamise kestusest ja korrapärasest.

(2) Eestis ajutiselt veterinaarteenust osutada sooviv isik on kohustatud hiljemalt 15 kalendripäeva enne ajutise veterinaarteenuse osutamise algust esitama Veterinaar- ja Toiduametile järgmised dokumendid:

- 1) teatis, milles märgitakse veterinaarteenuse osutamise ajavahemik, koht ning isiku sideandmed;
- 2) päritoluriigi või riigi, kus isik püsivalt veterinaarteenust osutab, pädeva asutuse välja antud dokument, mis tõendab isiku kvalifikatsiooni;
- 3) päritoluriigi või riigi, kus isik püsivalt veterinaarteenust osutab, pädeva asutuse välja antud dokument, mis kinnitab isiku õigust osutada veterinaarteenust selles riigis.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 2 ja 3 nimetatud dokumendid loetakse kehtivaks 12 kuu jooksul alates nende väljastamise kuupäevast, kui neis ei ole märgitud lühemat kehtivusaega.

(4) Veterinaar- ja Toiduamet kontrollib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud dokumentide ehtsust ja vajaduse korral informeerib ajutiselt veterinaarteenust osutada soovivat isikut puudustest nimetatud dokumentides dokumentide esitamisest alates viie tööpäeva jooksul.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud nõude rikkumise korral on Veterinaar- ja Toiduametil õigus peatada veterinaarteenuse ajutine osutamine ning teavitada sellest ajutiselt veterinaarteenust osutanud isiku päritoluriigi või riigi, kus isik püsivalt veterinaarteenust osutab, pädevat asutust.

(6) Isik, kellel puudub käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud tegevusloa ning kes ei ole teavitatud veterinaarteenuse ajutisest osutamisest, on kohustatud vältimatu abi osutamisest informeerima Veterinaar- ja Toiduametit ning esitama käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud dokumendid viivitamata, kuid mitte hiljem kui 15. kalendripäeval vältimatu abi osutamisest arvates.»

§ 13. Paragrahvi 26:

1) lõiget 2 täiendatakse punktiga 5 järgmises sõnastuses:

« 5) tegevusloa taotleja ei läbinud käesoleva seaduse § 25² lõikes 3 nimetatud sobivustesti.»;

2) lõikes 3 asendatakse sõnad «§ 25¹ lõikes 9» sõnadega «§ 25² lõikes 3».

§ 14. Seadust täiendatakse peatükiga 7¹ järgmises sõnastuses:

«7¹. peatükk
VETERINAARJÄRELEVALVE TASU

§ 35¹. Veterinaarjärelevalve tasu

Veterinaarjärelevalve tasu (edaspidi *järelevalvetasu*) on käesoleva seaduse alusel kehtestatud määras tasutav summa loomade ja loomsete saaduste veterinaarjärelevalve toimingute tegemise, asjakohaste avalduste läbivaatamise ja dokumentide väljastamise eest, mis katab Veterinaar- ja Toiduameti kulud loomade ja loomsete saaduste veterinaarjärelevalve toimingutele. Veterinaarjärelevalve toimingute tegemise kulude hulka kuuluvad tehaslaevale järelevalve teostamiseks järelevalveametniku lähetamise kulud.

§ 35². Järelevalvetasu maksmiseks kohustatud isik

(1) Järelevalvetasu maksmiseks kohustatud isik (edaspidi *kohustatud isik*) on isik, kelle suhtes on järelevalveametnik teinud veterinaarjärelevalve toingu.

(2) Mitu kohustatud isikut vastutavad sama veterinaarjärelevalve toingu eest järelevalvetasu maksmise korral solidaarselt.

§ 35³. Järelevalvetasu määramise põhimõtted

(1) Järelevalvetasu määra arvutamisel võetakse aluseks Veterinaar- ja Toiduameti poolt loomade ja loomsete saaduste veterinaarjärelevalve toimingute tegemise kulud, mis koosnevad majandus- ja personalikuludest, sealhulgas koolituskuludest.

(2) Järelevalvetasu võetakse EL Nõukogu direktiivis 85/73/EMÜ värske liha ja kodulinnuliha veterinaarjärelevalve rahastamise kohta (EÜT L 032, 05.02.1985, lk 14–15) loetletud loomade ja loomsete saaduste veterinaarjärelevalve toimingute eest järgnevalt:

1) tapalooma tapaeelse ja -järgse veterinaarjärelevalve toingu eest maksab loomade tapmisega tegelev käitleja järelevalvetasu looma liigi järgi;

2) loomset päritolu toidutoorme ja toidu käitleja maksab veterinaarjärelevalve toimingute eest järelevalvetasu käitlemisettevõtte või selle osa käitlemisvaldkonna järgi;

3) loomade ja loomsete saaduste käitleja maksab saasteainete määramise eest järelevalvetasu käitlemisvaldkonna järgi;

4) põllumajandusloomi vahendav isik loomatauditõrje seaduse (RT I 1999, 57, 598; 2002, 13, 80; 61, 375; 63, 387; 96, 566; 2004, 19, 135) § 15 lõike 1 tähenduses maksab järelevalvetasu loomade ja loomsete saaduste lähtekoha kontrolli eest;

5) loomset päritolu toidutoorme ja toidu toimetamisel ühendusevälisest riigist Euroopa Liidu territooriumile vabasse ringlusse lubamiseks maksab järelevalvetasu kaubasaadetise eest vastutav isik.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 loetletud veterinaarjärelevalve toimingute eest võetava järelevalvetasu määrad kehtestab põllumajandusminister, arvestades EL Nõukogu direktiivis 85/73/EMÜ toodud standardmäärasid ja vähendades neid kuni 55% võrra.

(4) Järelevalvetasu määr on 80 krooni järelevalvetoingu kohta järgmiste veterinaarjärelevalve toimingute eest:

1) loomade ja loomsete saaduste kontrollimine lähtekohas;

2) loomset päritolu toidutoorme ja toidu ladustamise veterinaarkontroll;

3) Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu määruse 1760/2000/EÜ veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta (EÜT L 204, 11.08.2000, lk 1–10) artikli 16 kohase vabatahtliku märgistamissüsteemi kontrollimine;

4) veterinaarkontroll toidutoormeks või toiduks mittekasutatavate loomsete saaduste või toodete toimetamisel ühendusevälisest riigist Euroopa Liidu territooriumile vabasse ringlusse lubamiseks;

5) veterinaarkontroll loomade ja loomsete saaduste ühendusevälisest riigist vabatsiooni, vabalattu või tollilattu toimetamisel või ühendusevälisest riigist samasse või teise ühendusevälisesse riiki läbi Euroopa Liidu territooriumi ning Euroopa Liidu päritolu loomade ja loomsete saaduste ühendusevälisest riigist Euroopa Liitu tagasi toimetamisel.

(5) Loomade toimetamisel ühendusevälisest riigist Euroopa Liidu territooriumile vabasse ringlusse lubamiseks maksab järelevalvetasu kaubasaadetise eest vastutav isik 78,2 krooni eluskaalu tonni kohta.

(6) Munatoodete tootja, kes müüb otse tarbijale või pakendajale, maksab järelevalvetasu saasteainete määramise eest 7 krooni toodangu või pakendatud munade tonni kohta.

(7) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud tasule maksab kohustatud isik tunnitasu, mille arvutamisel võetakse aluseks järelevalveametniku töötasu. Tunnitasu arvutamise korra kehtestab põllumajandusminister.

§ 35⁴. Loomade ja loomsete saaduste veterinaarjärelevalve rahastamine

Veterinaar- ja Toiduameti kulud loomade ja loomsete saaduste veterinaarjärelevalvele kaetakse kohustatud isikute poolt tasutavast käesoleva seadusega sätestatud järelevalvetasust.

§ 35⁵. Teavitamine

Veterinaar- ja Toiduamet esitab Euroopa Komisjonile regulaarselt aruandeid, milles märgitakse:

- 1) andmed järelevalvetasust laekunud raha kasutamise kohta, lisades vajaduse korral järelevalvetasu määrade arvestusmeetodite põhjendused;
- 2) Eesti krooni vahetuskurss, mida kasutati käesoleva seaduse § 35³ lõike 3 alusel kehtestatud järelevalvetasu määrade arvutamisel;
- 3) millises käitlemisetapis järelevalvetasu makstakse, koos vajalike selgitustega.

§ 35⁶. Järelevalvetasu selgitamine

Järelevalveametnik peab kohustatud isikule selgitama järelevalvetasu määra ja tunnitasu arvutamise aluseid ning järelevalvetasu maksmise ja sissenõudmise korda.

§ 35⁷. Järelevalvetasu maksmine

(1) Järelevalveametnik teeb otsuse eelneva kalendrikuu jooksul tehtud veterinaarjärelevalve toimingute eest järelevalvetasu sissenõudmise kohta iga kalendrikuu 5. kuupäevaks.

(2) Järelevalvetasu sissenõudmise otsuse ärakiri väljastatakse kohustatud isikule allkirja vastu või posti teel otsuse tegemise päevast arvates viie tööpäeva jooksul.

(3) Kohustatud isik peab 10 kalendripäeva jooksul järelevalvetasu sissenõudmise otsuse saamisest arvates kandma järelevalvetasu üle otsuses näidatud pangakontole. Kohustatud isikul on õigus esitada järelevalveametniku otsuse peale vaie käesoleva seaduse §-s 36 sätestatud korras.

(4) Loomade ja loomsete saaduste ühendusevälisest riigist Euroopa Liidu territooriumile toimetamisel peab kohustatud isik maksma järelevalvetasu enne tollikäitlusviisi määramist järelevalveametniku poolt esitatud järelevalvetasu sissenõudmise otsuses toodud summas.

(5) Loomade ja loomsete saaduste ühendusevälisest riigist Euroopa Liidu territooriumile toimetamisel võib Veterinaar- ja Toiduamet küllaldase garantii korral ja juhul, kui kohustatud isik on varem maksnud järelevalvetasu õiges suuruses ja õigeaegselt, vabastada kohustatud isiku järelevalvetasu maksmisest enne tollikäitlusviisi määramist.

(6) Järelevalvetasu maksmise, sularahas vastuvõtmise ja maksmise kontrollimise korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitusel põllumajandusminister.

§ 35⁸. Tagastatav järelevalvetasu

Makstud järelevalvetasu tagastatakse osaliselt või täielikult, kui järelevalvetasu on makstud ettenähtust suuremas summas.

§ 35⁹. Järelevalvetasu tagastamine

(1) Kohustatud isikul on õigus taotleda enamakstud järelevalvetasu tagastamist tasumise päevast alates kahe aasta jooksul.

(2) Järelevalvetasu tagastamise taotlemiseks esitab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isik Veterinaar- ja Toiduametile sellekohase kirjaliku taotluse ja järelevalvetasu maksmist tõendava dokumendi.

(3) Veterinaar- ja Toiduamet tagastab järelevalvetasu taotluse saamisest arvates 20 kalendripäeva jooksul.

(4) Järelevalvetasu tagastamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus või tema volitusel põllumajandusminister.

§ 35¹⁰. Ettekirjutus

(1) Veterinaar- ja Toiduametil on õigus teha ettekirjutus maksmata järelevalvetasu sissenõudmiseks kohustatud isikult.

(2) Kohustatud isik peab ettekirjutuses määratud järelevalvetasu summa maksma ettekirjutuse saamisest arvates kolme tööpäeva jooksul.

§ 35¹¹. Järelevalvetasu sissenõudmine

Kui kohustatud isik ei ole ettekirjutuses määratud tähtaja jooksul makset sooritanud, on Veterinaar- ja Toiduametil õigus pöörduda kohtutäituri poole, kes nõuab maksmata järelevalvetasu kohustatud isikult sisse täitemenetluse seadustikus (RT I 1993, 49, 693; 2002, 83, 489; 110, 654; 2003, 13, 64; 20, 116; 23, 142 ja 146; 26, 156; 83, 556; 88, 591; 2004, 20, 141) ettenähtud korras.»

§ 15. Seaduse 8. peatüki pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«ETTEKIRJUTUSE, OTSUSE VÕI TOIMINGU VAIDLUSTAMINE».

§ 16. Paragrahvi 36:

1) pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 36. Järelevalveametniku ettekirjutuse, otsuse või toimingu vaidlustamine »;

2) lõige 1 sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Järelevalveametniku ettekirjutuse, otsuse või toiminguga mittenõustumise korral on isikul, kellele ettekirjutus, otsus või toiming on suunatud, õigus esitada kirjalik vaie Veterinaar- ja Toiduameti peadirektorile või kohaliku asutuse juhile 10 kalendripäeva jooksul ettekirjutusest, otsusest või toimingust teadasaamise päevast arvates või vaidlustada ettekirjutus, otsus või toiming halduskohtus halduskohtumenetluse seadustikus (RT I 1999, 31, 425; 33, õiend; 40, õiend; 96, 846; 2000, 51, 321; 2001, 53, 313; 58, 355; 2002, 29, 174; 50, 313; 53, 336; 62, 376; 2003, 13, 67; 23, 140) sätestatud tingimustel ja korras.»

§ 17. Seadust täiendatakse §-ga 50¹ järgmises sõnastuses:

« § 50¹. Volituse kehtivus

Enne 2004. aasta 1. maid tegutsevatele volitatud veterinaararstile Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutuse juhi käskkirjaga antud volitus kehtib kuni käskkirjas märgitud volituse lõppemiseni või kuni käesoleva seaduse § 13 lõikes 4 sätestatud halduslepingu sõlmimiseni.»

§ 18. Seadust täiendatakse normitehnilise märkusega järgmises sõnastuses:

«¹EÜ Nõukogu direktiiv 78/1026/EMÜ, mis käsitleb veterinaariaalaste diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikust tunnustamist ja mis sisaldab meetmeid asutamiseõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise hõlbustamiseks (EÜT L 362, 23.12.1978, lk 1–6), muudetud direktiividega 89/594/EMÜ (EÜT L 341, 23.11.1989, lk 19–29), 90/658/EMÜ (EÜT L 353, 17.12.1990, lk 73–76) ja 2001/19/EÜ (EÜT L 206, 31.07.2001, lk 1–51); EÜ Nõukogu direktiiv 85/73/EMÜ värske liha ja kodulinnuliha veterinaarjärelevalve rahastamise kohta (EÜT L 032, 05.02.1985, lk 14–15), muudetud direktiividega 88/409/EMÜ (EÜT L 194, 22.07.1988, lk 28–29), 96/43/EÜ (EÜT L 162, 01.07.1996, lk 1–13) ja 97/79/EÜ (EÜT L 024, 30.01.1998, lk 31–32); EÜ Nõukogu direktiiv 89/608/EMÜ liikmesriikide valitsusorganite vahelise vastastikuse abistamise ning nende ja Komisjoni vahelise koostöö kohta, et tagada veterinaaria ja zootehnilist valdkonda reguleerivate õigusaktide õige rakendamine (EÜT L 351, 02.12.1989, lk 34–37)»

II. Loomakaitse seaduses (RT I 2001, 3, 4; 2002, 13, 78; 61, 375; 63, 387; 96, 566) tehakse järgmised muudatused:

§ 19. Paragrahvi 9:

1) lõiget 1 täiendatakse lausega järgmises sõnastuses:

«Koerte ja kasside kõrvu ja sabasid on lubatud lõigata üksnes juhul, kui selleks on meditsiiniline näidustus.»;

2) lõikes 2 asendatakse sõnad «hobuste, kasside ja koerte tätoveerimine» sõnadega «loomade tätoveerimine ning mikrokiipimine»;

3) lõike 3 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Operatsioonid ja muud veterinaarseid menetlusi, sealhulgas koerte ja kasside tätoveerimist ning loomade mikrokiipimist teeb veterinaararst.»

§ 20. Paragrahvi 11 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(1) Põllumajanduslooma võib tappa üksnes selleks tunnustatud ettevõttes (edaspidi *tapamaja*). Mujal võib tappa karuslooma ja põllumajanduslooma juhul, kui loomseid saadusi kasutatakse oma tarbeks ning loomatauditõrje seaduses ettenähtud juhtudel.»

§ 21. Paragrahvi 21 lõiget 4 täiendatakse lausega järgmises sõnastuses:

«Loomade veoks kasutataval veovahendil peab olema katus, mis kaitseb loomi ebasoodsate ilmastikutingimuste eest.»

§ 22. Paragrahvi 25:

1) lõikest 2 jäetakse välja sõnad «(edaspidi *doping*)»;

2) lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 23. Paragrahvi 26:

1) lõike 2 punktist 2 jäetakse välja sõnad «ja dopingut»;

2) lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 24. Paragrahv 36 sõnastatakse järgmiselt:

« § 36. Piirangud loomkatsete läbiviimisel

(1) Keelatud on loomkatsete läbiviimine relvade ja laskemoona täiustamise ning tubakatoodete arendamise eesmärgil.

(2) Keelatud on loomkatsete läbiviimine terviseohutusnõuetele vastavuse tõendamiseks kosmeetikatoodete osas, mis:

1) lastakse turule ja tehakse kättesaadavaks lõpptarbijale;

2) on kosmeetikatoote katseeksemplar või kavand, mida ei ole partiina toodetud, kuid mille järgi toode valmistatakse või arendatakse lõplikult välja.

(3) Keelatud on loomkatsete läbiviimine kosmeetikatoodete koostisosade või nende kombinatsioonide terviseohutusnõuetele vastavuse tõendamiseks, kui Euroopa Liidus on loomkatsed asendatud vastavate alternatiivsete meetoditega, mis on loetletud EÜ Nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta (EÜT P 196, 16.08.1967, lk 1–98) lisas V ja EÜ Nõukogu direktiivi 76/768/EMÜ liikmesriikide kosmeetikatooteid käsitlevate õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 262, 27.09.1976, lk 176–200) lisas IX.»

§ 25. Paragrahv 66³ tunnistatakse kehtetuks.

III. Riigilõivuseaduses (RT I 1997, 80, 1344; 2001, 55, 331; 53, 310; 56, 332; 64, 367; 65, 377; 85, 512; 88, 531; 91, 543; 93, 565; 2002, 1, 1; 18, 97; 23, 131; 24, 135; 27, 151 ja 153; 30, 178; 35, 214; 44, 281; 47, 297; 51, 316; 57, 358; 58, 361; 61, 375; 62, 377; 90, 519; 102, 599; 105, 610; 2003, 4, 20; 13, 68; 15, 84 ja 85; 20, 118; 21, 128; 23, 146; 25, 153 ja 154; 26, 156 ja 160; 30, õiend; 51, 352; 66, 449; 68, 461; 71, 471; 78, 527; 79, 530; 81, 545; 88, 589 ja 591; 2004, 2, 7; 6, 31; 9, 52 ja 53; 14, 91 ja 92; 18, 131 ja 132; 20, 141; 24, 165; 25, 170; 26, 173) tehakse järgmised muudatused:

§ 26. Paragrahv 88¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 88¹. Järelevalvetoimingud mitteloomset päritolu kauba sisseveol

Mitteloomset päritolu toidutoorme või toidu toimetamisel ühendusevälisest riigist Eestisse vabasse ringlusse lubamise tolliprotseduuriga (edaspidi *importimine*) tasub importija riigilõivu järelevalvetoimingute eest ühe kaubanimetuse kohta ühel tollideklaratsioonil vastavalt imporditavale kogusele:

1) kuni 30 tonni – 0,05 krooni kilogrammi kohta;

2) iga kilogrammi kohta, mis ületab 30 tonni, – 0,03 krooni.»

§ 27. Paragrahv 88² muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 88². Järelevalvetoimingud toidutoorme ja toidu käitlemisel

(1) Toidutoorme või toidu käitleja tasub igal aastal järelevalvetoimingute eest käitlemisettevõttes või selle osas vastavalt käitlemisvaldkonnale riigilõivu:

1) piima töötlemise korral töötlemismahuga kuni 500 000 liitrit toorpiima aastas – 1500 krooni;

- 2) piima töötlemise korral töötlemismahuga 500 001 kuni 2 miljonit liitrit toorpiima aastas – 2500 krooni;
- 3) piima töötlemise korral töötlemismahuga üle 2 miljoni liitri toorpiima aastas – 5000 krooni;
- 4) munatoodete tööstusliku tootmise korral – 2500 krooni;
- 5) mittelooset päritolu toidutoorme või toidu tööstusliku töötlemise ja toidu valmistamise korral – 1500 krooni;
- 6) toitlustamise ja jaekaubanduse korral – 500 krooni;
- 7) toidutoorme ja toidu transportimise ja hulgikaubanduse ning mittelooset päritolu toidutoorme ja toidu ladustamise korral – 1000 krooni.

(2) Käitlejale, kes tegutseb käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–6 nimetatud käitlemisvaldkonnas või tegeleb looset päritolu toidutoorme või toidu tööstusliku töötlemisega, ei kohaldata käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 7 sätestatud riigilõivu.

(3) Riigilõiv, mis kuulub tasumisele käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt, tasutakse ja selle tasumist tõendavad dokumendid esitatakse järelevalveasutusele hiljemalt 10. jaanuariks.

(4) Käitleja, kes alustab tegevust pärast 1. juulit, tasub riigilõivu, mis kuulub tasumisele käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt, pooles ulatuses.»

§ 28. Paragrahv 88³ tunnistatakse kehtetuks.

§ 29. Paragrahv 88⁵ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 88⁵. Kaubanimetuse määramine

Kaupade KN koodid, millesse kuuluvate kaupade järelevalvetoimingute eest tasutakse riigilõivu käesoleva seaduse §-s 88¹ toodud määrade järgi, määrab põllumajandusminister.»

IV. Täitemenetluse seadustikus(RT I 1993, 49, 693; 2002, 83, 489; 110, 654; 2003, 13, 64; 20, 116; 23, 142 ja 146; 26, 156; 83, 556; 88, 591; 2004, 20, 141) tehakse järgmine muudatus:

§ 30. Paragrahvi 1 lõiget 1 täiendatakse punktiga 27 järgmises sõnastuses:

« 27) Veterinaar- ja Toiduameti ettekirjutus veterinaarkorralduse seadusega (RT I 1999, 58, 608; 2002, 13, 79; 18, 97; 61, 375; 63, 387; 96, 566; 2004, 38, 257) sätestatud järelevalvetasu sissenõudmiseks.»

V. Seaduse jõustumine

§ 31. Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 1. mail, välja arvatud § 14 ja III osa, mis jõustuvad 2004. aasta 15. mail.

Riigikogu esimees Ene ERGMA